

Bijbelrooster Punt uit

Thema: Jozua

Dinsdag 16 augustus – Het geloof ziet ver

Het land (...) is een uitermate goed land. – Numeri 14:7c

Stel je het eens voor: er staat een groepje jongelui te spotten en te vloeken. 't Is werkelijk afschuwelijk om aan te horen. En daar sta jij. Ineens zeg je: "Hoor eens even. Stoppen jullie alsjeblieft met dat gespot. De Heere leeft en Hij hoort en ziet je overal. De Heere wil ik dienen en vrezen en..." Zou jij dat doen? Natuurlijk, ze kunnen nog harder met je gaan spotten. Misschien tel je bij zo'n groep jongeren nooit meer mee. Is die prijs niet te hoog?

Voor Jozua niet. Tien collega-verspieders hebben het net gezegd: Het beloofde land is werkelijk een prachtig land. Maar we zullen er nooit binnenkomen. De muren zijn te hoog, te dik, te breed. En daarbij: hoe kunnen we het ooit winnen van die reuzen! En hun boodschap vindt weerklank in veler hart. Overall sombere en boze gezichten. Het oproep is dichtbij. Weg met Mozes en Aäron! Twee verspieders zijn gelukkig anders. O zeker, de muren zijn breed, sterk en hoog. En die reuzen zullen inderdaad reuzesterk zijn. Maar heeft de Heere Zelf niet beloofd dat ze Kanaän zullen binnentrekken? Zou Hij het dan zeggen en niet doen? Kan Hij geen wonderen doen? Voor Hem zijn de muren toch niet te hoog?

Jozua en Kaleb spreken goed van hun Koning! Over Hem vertellen ze graag. En jij? Vertel jij wel eens iets goed van de Bijbel, van de kerk, van de Heere? Misschien wel tegen iemand uit je straat die nooit in de kerk komt? Best wel iets om over na te denken...

Lezen: Numeri 13:16-25

Woensdag 17 augustus – de opvolger bemoedigd

... wees sterk en heb goede moed... - Jozua 1:9b

Het is heel belangrijk wie ergens de leiding heeft. Een slechte koning is een ramp voor een volk. Een dictator als president voorspelt niet veel goed!

Het volk Israël krijgt ook een nieuwe leider. Mozes is bij de Heere en nu mag Jozua de leiding overnemen. Hij biedt zichzelf niet aan, maar de Heere geeft hem de aanstelling. En ja, dan is het goed. Jozua is voor het volk geen onbekende. Hij heeft de hele woestijnreis meegemaakt. Hij heeft gestreden tegen de Amalekieten. Hij was een van de verspieders en – niet te vergeten! – hij was de dienaar van Mozes geweest. Mozes had tijdens zijn leven hem ook al aangewezen als nieuwe leider. Wat zal Jozua er tegen op hebben gezien. Hij kende het volk maar al te goed. Wat konden ze mopperen. Maar de Heere weet wel wat Jozua nodig heeft. Verschillende keren zegt Hij het: *Wees sterk en heb goede moed*. Wat ben je dan rijk als je mag weten dat de Heere met je is. Door onze zonden moet de Heere juist 'tegen' ons zijn. Van huis uit staan wij als vijanden tegenover Hem. Maar als de Heere met Zijn Woord en Geest in je hart werkt, gaat Hij je van een vijand een vriend maken. Dan is Hij niet meer tegen Zijn kinderen, maar gaat Hij met hen. Overall en altijd. Hij zal nooit van Zijn kinderen wijken. En in de strijd wil Hij hen bemoedigen: *Heb goede moed. Ik heb de wereld overwonnen*. Wat ben je gelukkig als Hij 'voor' en 'met' je is!

Lezen: Jozua 1:1-9

Donderdag 18 augustus – Een goed Veldheer

... zo droegen de priesters de ark des verbonds... - Jozua 3:14d

We weten van bijvoorbeeld Napoleon dat hij een goed veldheer was. Slim waren zijn plannen en de 'kleine Corsicaan' wist heel wat te bereiken. Alleen: Napoleon had de Heere helemaal niet nodig. Hij kon het heel best zelf. Een ander nodig? O nee! Dé Ander nodig? Dat beslist niet!

Jozua was ook een goed veldheer. Als een knappe aanvoerder overziet hij zijn leger. De twee verspieters heeft hij uitgezonden en hun verhalen zijn hem duidelijk. Maar Jozua vertrouwt niet op zichzelf. Alles wat de Heere hem zegt, dat doet hij gehoorzaam.

Prachtig komt dat naar voren in het hoofdstuk dat je hebt gelezen. De Heere Zelf gaat voorop. Kijk, de priesters tillen de ark des verbonds eerbiedig op en zo treden ze in de richting van de rivier de Jordaan. Het was in het voorjaar en de sneeuw, die op de Libanon lag, was aan het smelten. Het waterpeil was daardoor behoorlijk gestegen en de Jordaan was breed en diep. Onmogelijk leek het om deze rivier juist nu over te steken. Maar vol geloof zetten de priesters hun voeten in het water. Jozua had het toch beloofd dat de wateren zouden wijken? En hun geloof en het geloof van Jozua werden niet beschaamd.

Vind je het geen bemoediging voor Jozua? Hij hoefde niet voor het volk te zorgen. De Heere Zelf is de grote Veldheer. Hij gaat voorop! En Jozua mag volgen. En dat is wat al de kinderen van God willen zeggen. De Heere valt nooit tegen.

Lezen: Jozua 3: 14-17

Vrijdag 19 augustus – Ontmoeting met de Vorst

... Ik ben de Vorst van het heir des HEEREN. – Jozua 5:14a

Het is heel belangrijk om een sleutel in handen te hebben. Heb je bijvoorbeeld een sleutel van een huis, dan heb je daarmee toegang tot dat huis. Zonder sleutel sta je voor een dichte deur.

Je zou Jericho zo de sleutel van Kanaän kunnen noemen. Zou deze stad ingenomen zijn, dan had het volk Israël een zeer belangrijke toegangsweg geopend. Terwijl Jozua over al deze dingen stilletjes zit na te denken, verschijnt hem ineens een Man met een uitgestoken zwaard. Jozua, bepaald geen lafaard, loopt op Hem toe en vraagt: *Zijt Gij van ons of van onze vijanden?* Maar snel wordt het Jozua duidelijk: de Vorst van het heir des hemels heeft hem opgezocht. Eerbiedig buigt hij zich neer; zo klein en machteloos voelt hij zich. Nee, Jozua is geen man van: 'Dat zal ik wel even doen.'

Afhankelijke van de Heere zegt hij: *Wat spreekt mijn Heere tot Zijn knecht?* Hoor je het? Hij noemt zich een knecht. Hij voelt het wel: De Heere Zelf zal het opperbevel voeren. De God van Mozes en Aäron zal het volk in Kanaän brengen. De Heere zegt het ook tegen hem: *Ik heb Jericho in uw hand gegeven.* Wat een bemoediging voor Jozua. Vraag jij in je persoonlijke gebed of de Heere in je leven voorop wil gaan? Kijk je uit naar Zijn komst in je jonge leven? Zo onverwacht kwam de Heere bij Jozua: *Ik ben nú gekomen.* Zo onverwacht komt de Heere nog. Onder een preek, tijdens het bijbellezen of het gebed. En als Hij komt is het altijd... een wonder!

Lezen: Jozua 5:13 – 6:5

Zaterdag 20 augustus – Indrukwekkend

Toen bouwde Jozua een altaar de HEERE... - Jozua 8:30a

Indrukwekkend moet dat geweest zijn. Na de verovering van het stadje Ai bouwt Jozua een altaar op de berg Ebal. Met luide stem leest de leider van het volk de woorden van de wet voor. Daar staat het heel volk van Israël. Men luistert stil naar de woorden van de zegen en de vloek. Je zou het in onze tijd zo vertalen: de hele gemeente was er bij. Zeker, de kleine kinderen zullen echt niet alles hebben begrepen. Ze hebben wel steeds het 'amen' horen klinken van de mensen rondom hen. Het zal zeker

indruk gemaakt hebben op de kinderen. Ze zullen gevoeld hebben hoe eerbiedig de mensen waren en hoe ernstig ze luisterden. Waarschijnlijk was jij ook nog jong toen je voor de eerste keer mee ging naar de kerk. Natuurlijk, je begreep lang niet alles van wat er in de kerk gezegd werd. Maar misschien maakte het wel diepe indruk op je. Het Woord van God kan in je jonge jaren diepe indruk maken. Het volk van Israël zei op de woorden van Jozua steeds 'amen'. Hoeveel keer heb jij de wet al horen voorlezen? Heb je er ook al 'amen' op leren zeggen? Ben jij het ermee eens dat de Heere je met vervloeken, omdat je de wet niet houden kunt en wilt? In het Bijbelgedeelte van vandaag lees je over een altaar en een offer. Wie werkelijke 'amen' leert zeggen op de woorden van de wet, heeft een offer nodig. Dan heb je het Offerlam nodig tot vergeving van alle zonden. Hoe is dat bij jou?

Lezen: Jozua 8:30-35

Zondag 21 augustus – Dient dan geen goden nevens Mij

... opdat gij daarvan niet afwijkt ter rechter- noch ter linkerhand. – Jozua 23:6b

Je ouders waarschuwen je vast wel eens: 'Joh, zul je dat nu wel doen? Is het wel goed om daarnaar toe te gaan? Breng je zelf toch niet in gevaar!' Nee, lang niet altijd waarderen we die waarschuwingen. En wie weet je wel een dwars tegen de waarschuwingen van je ouders in. Of moeten we eerlijk zeggen: tegen de waarschuwingen van de Heere Zelf in?

Jozua is inmiddels een oude man geworden. Hij gaat afscheid nemen van zijn volk Israël. Maar nee, hij is er niet gerust op. Eigenlijk is hij zelfs heel bezorgd. Zou het volk van Israël straks de dienst van de Heere niet gaan verlaten? 't Is hem wel opgevallen dat een paar stammen helemaal geen haast hebben gemaakt om zich in hun eigen gebied te gaan vestigen. Ze hebben de Kanaänieten er tot nu toe ook laten wonen. E dat had de Heere nu juist verboden! De Heere wil immers niet dat Zijn volk zich gaan vermengen met de heidenen. Hij kent hun hart: het trekt naar de zonde als een magneet. En hoe vreselijk zal het zijn als het volk de afgoden gaat dienen.

Daarom waarschuwt Jozua ernstig: *Bewaar toch de wet van God. Ga niet naar link of naar rechts. Buig niet voor de afgoden, maar dien de Heere!*

Hoor je hoeveel liefde er doorklinkt in de woorden van Jozua? Zo waarschuwt de Heere jou elke dag weer uit liefde. Als het goed is, waarschuwen je ouders jou ook zo uit liefde. Vergeet dat alsjeblieft niet!

Lezen: Jozua 23:1-9

Maandag 22 augustus – Kiezen? Of delen!

...maar wij zullen de HEERE dienen. – Jozua 24:21b

't Is heel druk, daar bij Sichem. Op de plaats waar Abraham woonde, waar Jakob een poosje verkeerde en waar Jozef begraven ligt, zijn alle stammen van Israël bij elkaar gekomen. Jozua gaat het volk voor de laatste keer toespreken. En in zijn hele afscheidspraak gaat het over de Heere. Nee, Jozua vertelt niet hoe goed hij het volk van de Israël heeft geleid. Hij vertelt niet over zijn heldendaden, maar één Naam staat in het middelpunt: de Naam van Christus. Jozua waarschuwt trouwens ook hier het volk. Een halve godsdienst is niet goed, zo zegt hij., Dan krijgt de dienst van de wereld de helft van het hart; de Heere kan de andere helft dan wel krijgen. En krachtig klinkt de oproep van de oude grijsaard: *Kiest u heden wie gij dienen zult.*

Het volk mag het weten: Jozua belijdt dat hij met zijn gezin de Heere wil dienen. Wat een gelukkig gezin moet dat geweest zijn. Er was niet alleen een liefdesband onder elkaar. Er was ook een liefde tot de dienst van de Heere. Of dat de eigen keus van Jozua was? Nee, dat niet! Ook Jozua's hart was van huis uit een gedeeld hart. Maar de Heere Zelf zorgde ervoor dat er liefde kwam in zijn hart tot

God.. Je weet het: er zijn mensen die je heel enthousiast oproepen om voor Jezus te kiezen. Maar wees een eerlijk: Wie kiest er vanuit zichzelf voor de Heere? De Heere roep ons er wel heel ernstig toe op. Ook jou! Met welk doel? Opdat je zou leren bidden: *Heer, trek mij, dan zal ik U volgen.*

Lezen: Jozua 24:14-29